kterých určil držitel bytu dotyčnou místnost za spíž nebo jí používá výhradně za skladiště, nejsou rozhodné pro posouzení otázky, zdali jde o místnost dávce nepodléhající ve smyslu § 1 odst. 3 pravidel, pokud by snad držitel bytu svým užíváním nejednal proti výslovnému zákazu zákonnému. Nepadá tedy na váhu, užívá-li snad st-l spornou místnost jako spíž neb skladiště jen proto, aby tím založil osvobození od dávky ve smyslu § 1 odst. 3, neboť takovéto užívání ani zákonem neb předpisem pravidel ani jiným zákonem není zakázáno.

Nebyl tedy žal. úřad oprávněn z tohoto důvodu st-li odepříti uznání sporné místnosti jako místnosti dávce nepodrobené ve smyslu § 1 odst. 3 pravidel a bylo proto jeho rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 5634.

Pozemková reforma: I. Ke zcizení půdy zabrané je zapotřebí souhlasu stpú-u podle § 7. zák. záb., třebas župní správní výbor kupní smlouvu ve smyslu zák. č. 64/1918 již schválil. — II. Schválení stpú-u je třeba i tehdy, byla-li smlouva uzavřena před účinností novely k záb. zák. č. 108/1921. — III. Poplatek podle § 61 příd. zák. nelze vybírati, jestliže stpú souhlas podle § 7 záb. zák. vázal na podmínku a tato nebyla splněna.

(Nález ze dne 3. května 1926 č. 9298.)

Věc: Marie T. a Gabriela G. v N. proti státnímu pozemkovému úřadu o poplatek dle §u 61 příd. zák.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Obvodová úřadovna v T. předložila stpú-u dvě smlouvy, jimiž st-lky odprodaly ze svého zabraného majetku 43 obyvatelům ve V. 53 kat. jiter 403 sáhů půdy. Stpú výměrem z 20. listopadu 1923 zpravil kupující strany, že schválí odprodej dotčeného pozemku za těchto předpokladů: 1. Obě prodávající strany zaplatí po rozumu §u 61 zák. příd. připadající na ně 10% poplatek z trhových cen, tudíž každá částku 4970·10 Kč dohromady 9940·20 Kč. 2. Kupující strany předloží stpú-u závazné prohlášení, že ani svých dosavadních, ani nově nabytých pozemků nepromění na pastviny, a že pro případ, kdyby se tak stalo, berou na vědomí, že jim budou pozemky za náhradu odhadní ceny odebrány. Dále vyhradil si stpú, že další zcizení nemovitostí smí se státi jen s jeho souhlasem, a že bude míti právo na směnu dle § 24 příd. zák. a práva uvedená v §§ 19 a 21 téhož zákona, a podotknul, že ke splnění podmínky prvé a druhé dává se lhůta do konce roku 1922.

Když st-lky poplatek nezaplatily, požádal stpú okr. soud v P., aby vymohl poplatek cestou exekuční. St-lky podaly proti exekuci námitky uvádějíce, že stpú nebyl oprávněn nutiti je k zapravení poplatku, nýbrž mohl pouze, když poplatek nezaplatily, souhlas ke zcizení odepříti, a dále dovozovaly, že v tomto případě nebylo ani zapotřebí souhlasu stpú-u.

Stpú nař. rozhodnutím námitky zamítl prohlásiv, že jest úplně nerozhodné, bylo-li na polovinu nemovitostí vtéleno již právo vlastnické pro

kupitele, ježto zcizení jen tehdy je zákonné, dal-li k němu stpú svůj souhlas. Stpú souhlas udělil, ale s podmínkou, že strany prodávající zaplatí poplatky po rozumu § 61 zák. příd. Toto rozhodnutí nabylo právní moci a stpú jest jím též vázán. Nemůže je tedy samovolně neb na jednostranný návrh st-le zrušiti, jelikož by tím zasahoval do nabytých subj. práv strany kupující, která má oprávněný nárok na to, aby obě trhové smlouvy byly stpú-em def. schváleny a tím řádný a zákonný převod vlastnického práva byl umožněn. To však není možno, dokud strany prodávající nesplní uloženou jim podmínku, totiž dokud nezaplatí poplatku.

Proti tomu podaná stížnost namítá, že v daném případě nebylo zapotřebí souhlasu stpú-u, poněvadž smlouva první byla již schválena župním správním výborem a smlouva druhá byla uzavřena před 9. dubnem 1920. Námitka tato je bezdůvodná. Schválení smlouvy župním správním výborem ve smyslu zákona č. 64 z r. 1918 resp. nař. min. pro Slov., uveřejněného pod č. 11 v Úradných Novinách z r. 1919, nemůže nahraditi souhlas stpú dle § 7 zák. záb., neboť oba tyto úřady zkoumají přípustnost zcizení s podstatně různých hledisk, takže pokud jde o půdu zabranou, je nutně potřebí souhlasu stpú-u.

Okolnost, že smlouva uzavřena byla dříve než vešla v účinnost novela k zák. záb. z 11. března 1921 č. 108 Sb., má pouze potud význam, že smlouva ona jest jen vůči státu bezúčinná, ale jinak platná, a že tedy souhlasu stpú-u je potřebí jen k její účinnosti vůči státu, nikoliv k její platnosti. Nelze však důvodně tvrditi, že by souhlasu stpú-u vůbec zapotřebí nebylo.

Důvodnou však shledal soud námitku, kterou st-lky vytýkají, že stpú udělil souhlas pod podmínkou, že poplatek bude do určité lhůty zaplacen a že nesplnila-li se tato podmínka, není zde souhlasu, na základě něhož mohl by poplatek býti vymáhán. Dle § 61 příd. zák. může stpú vybírati poplatek tam uvedený jen potud, pokud propouští půdu ze záboru. Z toho dlužno a contrario usuzovati, že nemůže vybírati zmíněný poplatek, když platnost souhlasu vázal na určitou podmínku, jež se nesplnila a následkem toho nedošlo k propuštění nemovitostí ze záboru.

V daném případě vázal úřad udělení souhlasu mimo jiné na předpoklad, že strany prodávající zapraví do určité přesně stanovené lhůty poplatek dle § 61 příd. zák., a prohlásil, že jen za tohoto předpokladu smlouvu schválí. Učinil tedy udělení souhlasu v tomto případě závislým na podmínce, jejíž splnění záleží na straně prodávající, takže tato může nesplněním podmínky přivoditi, že dotčené nemovitosti nebude lze pokládati za propuštěné ze záboru dle § 7 zák. záb. (srov. nál. Boh. 1155 adm.). Není sporu o tom, že strany prodávající předpoklad, na nějž úřad svůj souhlas vázal, nesplnily, následkem čehož není tu platného souhlasu, opravňujícího úřad k tomu, aby vybíral od stran poplatek dle § 61 příd. zák. Poněvadž úřad přes to tak učinil, je rozhodnutí jeho nezákonné.

Č. 5635.

Policejní řízení trestní (Slovensko): Úřad může odmítnouti odvolání podané jménem strany advokátem, kterého strana